

1. תהלים קי"ד

(א) בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: (ב) היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: (ג) הים ראה ויגס הירדן יסב לאחור: (ד) ההרים רקדו כאילים גבעות כבני-צאן: (ה) מה-לך הים כי תגוס הירדן תסב לאחור: (ו) ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני-צאן: (ז) מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: (ח) ההפכי הצור אגס-מים חלמיש למעינו-מים:

(1) When Israel went forth from Egypt, the house of Jacob from a people of strange speech, (2) Judah became His -holy one, Israel, His dominion. (3) The sea saw them and fled, Jordan ran backward, (4) mountains skipped like rams, hills like sheep. (5) What alarmed you, O sea, that you fled, Jordan, that you ran backward, (6) mountains, that you skipped like rams, hills, like sheep? (7) Tremble, O earth, at the presence of the Lord, at the presence of the G-d of Jacob, (8) who turned the rock into a pool of water, the flinty rock into a fountain.

- What is included in the period of "leaving Egypt"?

2. שמות י"ז

(א) ויסעו כל-עדת בני-ישראל ממדבר-סין למסעייהם על-פי יהוה ויחנו ברפיידים ואין מים לשותת העם: (ב) וירב העם עם-משה ויאמרו תנו-לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה-תריבון עמדי מה-תנסון את-יהוה: (ג) ויצמא שם העם למים וילן העם על-משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת-בני ואת-מקני בצמא: (ד) ויצעק משה אל-יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: (ה) ויאמר יהוה אל-משה עבר לפני העם וקח אתך מוקני ישראל ומשך אשר הכית בו את-היאר קח בידך והלכת: (ו) הנני עמד לפניך שם ו על-הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש פן משה לעיני זקני ישראל: (ז) ויקרא שם המקום מסה ומריבה על-ריב ו בני ישראל ועל נסתם את-יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם-אין: (ח)

(1) From the wilderness of Sin the whole Israelite community continued by stages as the LORD would command. They encamped at Rephidim, and there was no water for the people to drink. (2) The people quarreled with Moses. "Give us water to drink," they said; and Moses replied to them, "Why do you quarrel with me? Why do you try the LORD?" (3) But the people thirsted there for water; and the people grumbled against Moses and said, "Why did you bring us up from Egypt, to kill us and our children and livestock with thirst?" (4) Moses cried out to the LORD, saying, "What shall I do with this people? Before long they will be stoning me!" (5) Then the LORD said to Moses, "Pass before the people; take with you some of the elders of Israel, and take along the rod with which you struck the Nile, and set out. (6) I will be standing there before you on the rock at Horeb. Strike the rock and water will issue from it, and the people will drink." And Moses did so in the sight of the elders of Israel. (7) The place was named Massah and Meribah, because the Israelites quarreled and because they tried the LORD, saying, "Is the LORD present among us or not?"

3. במדבר כ'

(א) ויבאו בני-ישראל כל-העדה מדבר-צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: (ב) ולא-היה מים לעדה ויקהלן על-משה ועל-אהרן: (ג) וירב העם עם-משה ויאמרו לאמר ולן גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: (ד) ולמה הבאתם את-קהל יהוה אל-המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: (ה) ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל-המקום הרע הזה לא ו מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות: (ו) ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל-פתח אהל מועד ויפלו על-פניהם וירא כבוד-יהוה אליהם: (ז) וידבר יהוה אל-משה לאמר: (ח) קח את-המטה והקהל את-העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל-הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן-הסלע והשקית את-העדה ואת-בעירים: (ט) ויקח משה את-המטה מלפני יהוה כאשר צוהו:

(1) The Israelites arrived in a body at the wilderness of Zin on the first new moon, and the people stayed at Kadesh. Miriam died there and was buried there. (2) The community was without water, and they joined against Moses and Aaron. (3) The people quarreled with Moses, saying, "If only we had perished when our brothers perished at the instance of the LORD! (4) Why have you brought the LORD's congregation into this wilderness for us and our beasts to die there? (5) Why did you make us leave Egypt to bring us to this wretched place, a place with no grain or figs or vines or pomegranates? There is not even water to drink!" (6) Moses and Aaron came away from the congregation to the

entrance of the Tent of Meeting, and fell on their faces. The Presence of the LORD appeared to them, (7) and the LORD spoke to Moses, saying, (8) "You and your brother Aaron take the rod and assemble the community, and before their very eyes order the rock to yield its water. Thus you shall produce water for them from the rock and provide drink for the congregation and their beasts." (9) Moses took the rod from before the LORD, as He had commanded him.

4. תהילים קט"ו

(א) לא לנו יהוה לא לנו כי-לשמך תן כבוד על-חסדך על-אמתך: (ב) למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם: (ג) ואלהינו בשמים כל אשר-חפץ עשה: (ד) עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: (ה) פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: (ו) אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחיו: (ז) ידיהם ו לא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא-יהגו בגרונם: (ח) כמותם יהיו עשיהם כל אשר-בטח בהם: (ט) ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: (י) בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: (יא) יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: (יב) יהוה זכרנו יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן: (יג) יברך יראי יהוה הקטנים עם-הגדלים: (יד) יסף יהוה עליכם ועל-בניכם: (טו) ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: (טז) השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני-אדם: (יז) לא המתים יהללו-יה ו לא כל-ירדי דומה: (יח) ואנחנו ו נברך יה מעתה ועד-עולם יהללו-יה:

(1) Not to us, O LORD, not to us but to Your name bring glory for the sake of Your love and Your faithfulness. (2) Let the nations not say, "Where, now, is their G-d?" (3) when our G-d is in heaven and all that He wills He accomplishes. (4) Their idols are silver and gold, the work of men's hands. (5) They have mouths, but cannot speak, eyes, but cannot see; (6) they have ears, but cannot hear, noses, but cannot smell; (7) they have hands, but cannot touch, feet, but cannot walk; they can make no sound in their throats. (8) Those who fashion them, all who trust in them, shall become like them. (9) O Israel, trust in the LORD! He is their help and shield. (10) O house of Aaron, trust in the LORD! He is their help and shield. (11) O you who fear the LORD, trust in the LORD! He is their help and shield. (12) The LORD is mindful of us. He will bless us; He will bless the house of Israel; He will bless the house of Aaron; (13) He will bless those who fear the LORD, small and great alike. (14) May the LORD increase your numbers, yours and your children's also. (15) May you be blessed by the LORD, Maker of heaven and earth. (16) The heavens belong to the LORD, but the earth He gave over to man. (17) The dead cannot praise the LORD, nor any who go down into silence. (18) But we will bless the LORD now and forever. Hallelujah.

5. שמות ל"ב

(ז) וידבר יהוה אל-משה לך-רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: (ח) סרו מהר מן-הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו-לו ויזבחו-לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: (ט) ויאמר יהוה אל-משה ראיני את-העם הזה והנה עם-קשה-ערף הוא: (י) ועתה הניחה לי ויחר-אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: (יא) ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: (יב) למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על-הרעה לעמך: (יג) זכר לאברהם ליצחק ולישׂאך עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהים ארבה את-זרעכם ככוכבי השמים וכל-הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: (יד) וינחם יהוה על-הרעה אשר דבר לעשות לעמו:

(7) The LORD spoke to Moses, "Hurry down, for your people, whom you brought out of the land of Egypt, have acted basely. (8) They have been quick to turn aside from the way that I enjoined upon them. They have made themselves a molten calf and bowed low to it and sacrificed to it, saying: 'This is your god, O Israel, who brought you out of the land of Egypt!'" (9) The LORD further said to Moses, "I see that this is a stiffnecked people. (10) Now, let Me be, that My anger may blaze forth against them and that I may destroy them, and make of you a great nation." (11) But Moses implored the LORD his G-d, saying, "Let not Your anger, O Lord, blaze forth against Your people, whom You delivered from the land of Egypt with great power and with a mighty hand. (12) Let not the Egyptians say, 'It was with evil intent that He delivered them, only to kill them off in the mountains and annihilate them from the face of the earth.' Turn from Your blazing anger, and renounce the plan to punish Your people. (13) Remember Your servants, Abraham, Isaac, and Israel, how You swore to them by Your Self and said to them: I will make your offspring as numerous as the stars of heaven, and I will give to your offspring this whole land of which I spoke, to possess forever." (14) And the LORD renounced the punishment He had planned to bring upon His people.